

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Ik ben de opstanding en het leven; die in Mij gelooft, zal leven, al ware hij ook gestorven.

Joh. 11 : 25.

LEERINGEN VAN JOSEPH SMITH.

(Vervolg en slot van blz. 367.)

Sommigen zullen zeggen, „beproof de geesten” door het woord. „Alle geest die belijdt dat Jezus Christus in het vleesch gekomen is, die is uit God; en alle geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vleesch gekomen is, die is uit God niet.” (1 Joh. 4 : 2 en 3). Een van de Irvingieten haalde deze schriftuurplaats eens aan, terwijl hij onder den invloed van een geest verkeerde en zeide toen: „Ik belijdt dat Jezus Christus in het vleesch gekomen is.” En toch faalde deze profetie, want hun Messias kwam niet; en de groote dingen, waarvan door hen gesproken was, vielen uiteen. Wat was nu de zaak hier? Sprak de Apostel de waarheid niet? Zekerlijk deed hij dit, maar hij sprak tot een volk, dat de straffe des doods over zich deed komen, op hetzelfde oogenblik dat zij het Christendom omhelsden; en niemand, zonder van dit feit overtuigd te zijn, zou het belijden en zichzelf blootstellen aan de straffe des doods, en zoo was dit gevolgelijk gegeven als een toetssteen voor de kerk of gemeenten, waaraan Johannes schreef. Bij zekere gelegenheid riep de duivel uit: „Ik ken u, wie gij zijt, namelijk de Heilige Gods.” Hier was eene openhartige bekentenis dat „Jezus Christus in het vleesch gekomen was.” Eene volgende keer zeide de duivel: Paulus weet ik en Jezus ken ik” — voorzeker „gekomen in het vleesch”. Geen mensch, noch groep van menschen, zonder wettig ingestelde autoriteiten, — het Priesterschap en de onderscheiding der geesten, — kan de ware van valsche geesten onderkennen. Deze macht werd in de dagen der Apostelen genoten, maar is sedert eeuwen van de wereld weggenomen.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

heeft eveneens hare valsche geesten gehad; waar zij echter is samengesteld uit leden van al deze verschillende secten, allen verschillende meeningen koesterende en onder den invloed van zoovele soorten van geesten verkeerd hebbende, is het niet te verwonderen dat ook onder hen valsche geesten gevonden werden.

Spoedig nadat het Evangelie in Kirtland ingang had gevonden, en tijdens de afwezigheid van de autoriteiten der Kerk, werden vele valsche geesten ingevoerd, vele vreemde vizioenen werden gezien en onstui- mige, hartstochtelijke denkbeelden gekoesterd; menschen renden naar buiten onder den invloed van dezen geest, en sommigen van hen klommen op stompfen van boomen en schreeuwden en allerlei soort van buitensporigheden werden door hen bedreven; een man volgde een bal, welke hij, zoo hij zeide, in de lucht zag vliegen, totdat hij opeens voor een afgrond stond en door een sprong in den top van een boom zijn leven redde; en vele bespottelijke dingen vonden ingang, welke er op berekend waren ongenade over Gods Kerk te brengen en te veroorzaken dat de Geest van God zich zou onttrekken en die heerlijke beginselen, welke ontvouwd waren voor de zaligheid van het menschelijk geslacht, te ontwrichten en te verwoesten. Doch toen de autoriteiten terugkeerden, werd de geest openbaar gemaakt en die leden, welke aan de uitoefening hadden deelgenomen, werden gehoord en zij, die niet wilden bekeeren en het nalaten, werden afgesneden.

In eene latere periode was een Shaker-geest op het punt om ingang te vinden en op een anderen tijd de Methodistische en Presbyteriaansche neêrval-macht, maar de geest werd bestraft en onderdrukt, en hen die zich niet aan den regel en de goede orde wilde onderwerpen, werd hun lidmaatschap ontzegd. Eveneens hebben wij broeders en zusters gehad, die valschelijk de gave van talen bezaten; zij wilden spreken met eene mompelende, onnatuurlijke stem, en hunne lichamen werden verwrongen als bij de Irvingieten, zooals reeds verhaald; hoe dit ook zij, er is niets onnatuurlijks in den Geest van God. Een voorval van dit soort had plaats in Upper Canada, maar was bestraft door den presideerenden Ouderling; een ander, eene vrouw, dicht bij dezelfde plaats, bewerende de onderscheiding der geesten te bezitten, begon eene andere zuster „aan te klagen” voor dingen, waar zij niet schuldig aan was, waarvan zij zeide dat zij door den geest wist dat het zoo was, maar welke later bewezen werden valsch te zijn; zij plaatste zichzelf op het standpunt van den „verklager der broederen,” en niemand kan door de onderscheiding der geesten eene beschuldiging tegen een ander inbrengen, of zij moet bewezen worden door positief bewijs, of anders staat hij onschuldig.

Er zijn eveneens bedienende engelen in de Kerk geweest, welke uit Satan waren, en verschenen als engelen des lichts. Eene zuster, in de staat New-York had een vizioen, waarin haar gezegd werd,

zooals zij zeide, naar eene zekere plaats in de bosschen te gaan en daar zou een engel aan haar verschijnen: Zij ging op den bepaalden tijd en zag een heerlijk persoon afdalen, in witte kleeding en rossig gekleurd haar; hij gebood en vertelde haar om God te vreezen, en zeide dat haar echtgenoot geroepen was om groote dingen te doen, maar dat hij zich niet verder dan honderd mijlen van huis moest verwijderen, daar hij anders niet zou terugkeeren; sinds dien heeft God hem echter geroepen om naar de einden der aarde te gaan en is meer dan duizend mijlen van huis verwijderd geweest en toch is hij nog in leven. Vele ware dingen werden door dezen persoon gezegd, maar ook velen, die valsch waren. Hoe, mag gevraagd worden, kon deze als een boozen engel gekend worden? Door de kleur van zijn haar; dat is één van de teekenen, waardoor hij gekend kan worden en door zijn in strijd zijn met vroegere openbaring.

We hebben eveneens broeders en zusters gehad, welke openbaringen schreven, en welke aanstalten maakten om de Kerk te leiden. Zoo-danig waren een jongeling in Kirtland, Isaac Russell, van Missouri en Gladden Bishop en Oliver Olney, van Nauvoo. De jongeling woont nu bij zijne ouders, welke zich onderworpen hebben aan de wetten der Kerk. Mr. Russell hield verblijf in Far West, vanwaar hij naar het Rotsgebergte ging, begeleid door drie Nephieten; die Nephieten kwamen echter nooit en zijne vrienden lieten hem alleen, op een paar van zijn bloedverwanten na, welke sinds dien tijd bijna allen door het gepeupel zijn omgebracht. Mr. Bishop was voor den Hoogen Raad gedaagd, zijne papieren onderzocht, afgekeurd en verbrand en hij van de Kerk afgesneden. Hij erkende de rechtvaardigheid van deze beslissing en zeide „dat hij nu zijne dwaling inzag, want indien hij zich had laten leiden door de openbaringen, te voren gegeven, zoude hij geweten hebben, dat niemand anders dan Joseph Smith bestemd was om openbaringen voor de Kerk te schrijven”, en hij vroeg om voor hem te bidden en door de broeders vergeven te worden. Mr. Olney werd eveneens voor den Hoogen Raad gedaagd en afgesneden, omdat hij zijne geschriften niet getoetst wilde hebben aan het Woord van God, duidelijk bewijzende dat hij de duisternis liever had dan het licht, vanwege zijne booze daden.

DE GEESTENWERELD.

Veel is er gezegd geworden omtrent het woord hel en de sectarische wereld heeft er veel over gepredikt, haar beschrijvende als een brandend meer van vuur en zwavel. Doch wat is het? Het is eene andere, moderne uitdrukking, genomen van het woord „hades”.*** Hades in 't Grieksch, of Shaole in 't Hebreeuwsch; deze twee uitdrukkingen beteekenen een wereld van geesten. Hades, Shaole, Paradijs of geesten in de gevangenis beteekenen allen hetzelfde en wel een geestenwereld.

De rechtvaardigen en de goddeloozen gaan tot de opstanding allen naar dezelfde geestenwereld. De groote ellende van de geesten der afgestorvenen in de geestenwereld, waar zij na den dood heengaan, bestaat in de wetenschap, dat zij minder heerlijkheid genieten dan anderen en dat zij dezelfde hadden kunnen genieten. „Maar”, zegt iemand, „ik geloof in eene algemeene hemel en hel, waar allen heengaan en gelijk zijn, even ellendig of even gelukkig”.

Wat! waar allen bijeen verzameld zullen zijn, de achtenswaardigen, de deugdzamen en de moordenaars en hoereëders, terwijl er geschreven is, dat zij allen zullen geoordeeld worden naar de daden in het vleesch gedaan? Maar Paulus spreekt ons van drie heerlijkheden en drie hemelen. Hij kende een man, die opgetrokken was tot in den derden hemel. Nu, indien de leerstelling van de sectarische wereld, dat er slechts één hemel bestaat, waar is, waar verteld gij ons deze leugen voor, Paulus, en zegt gij dat er drie zijn? Jezus zeide tot zijne discipelen: „In het huis mijns Vaders zijn vele woningen: anderszins zoo zou ik het u gezeigd hebben; ik ga henen om u plaats te bereiden. En zoo wanneer ik henen zal gegaan zijn, en u plaats zal hereid hebben, zoo kom ik weder en zal u tot mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar ik ben”.

HET LEGGEN DER HOEKSTEENEN VAN TEMPELS.

Indien de juiste regel van het Priesterschap werd gevolgd bij het bouwen van tempels, zou de eerste steen gelegd worden, door het eerste Presidentschap, aan den zuid-oostelijken hoek. De volgende zou gelegd worden aan den zuid-westelijken hoek, de derde aan den noord-westelijken hoek en ten slotte de vierde aan den noord-oostelijken hoek. Het eerste Presidentschap zou den zuid-oostelijken hoeksteen leggen en aangeven wie de gerechtigde personen zijn om de andere steenen te leggen.

Als op verre afstand een tempel wordt gebouwd, en het eerste Presidentschap is niet tegenwoordig, dan is het Quorum der Twaalf Apostelen het aangewezen lichaam om de regelen voor die tempel vast te stellen; en wanneer de Twaalf Apostelen afwezig zijn, dan zal het Ring-Presidentschap den zuid-oostelijken hoeksteen leggen; het Melchizedeksche Priesterschap legt de hoeksteenen aan de oostzijde van den tempel en het Lagere Priesterschap die aan de westzijde.

VERANDERDE LICHAMEN.

Veranderde lichamen kunnen niet tot rust gaan, voordat zij nogmaals eene verandering, gelijkstaande met den dood, hebben ondergaan. Veranderde lichamen zijn bestemd voor toekomstige zendingen. De engel, die op het eiland Patmos aan Johannes verscheen, was een veranderd lichaam.

ZIELSVERHUIZING EEN LEERSTELLING DES DUIVELS.

Dinsdag 10 November. Ik hervatte mijn gesprek met Matthias en verlangde van hem, dat hij mij meer zou inlichten aangaande zijn gezichtspunten over de opstanding.

Hij zeide, dat hij de geest zijner vaderen bezat en dat hij eene letterlijke afstammeling was van Matthias de Apostel, die in de plaats van Júdas, die uitgevallen was, gekozen werd; dat zijn geest wederom in hem verzezen was, en dat dit de grond was, waarop het eeuwige leven berustte: deze verhuizing der ziel of geest van vader op zoon.

Ik antwoordde hem, dat zijn leerstelling uit den duivel was en dat hij in werkelijkheid in het bezit was van een boozen en ontaarden geest, alhoewel hij beweerde zelf de Geest der waarheid te zijn; hij zeide eveneens de ziel van Christus te bezitten.

Hij vertoefde tot Woensdag, de 11de, en toen, na het ontbijt, vertelde ik hem, dat God mij bekend had gemaakt, dat zijn god de duivel was, en dat ik hem niet langer bij mij kon houden en hij heen moest gaan. En zoo, voor een keer, wierp ik den duivel in lichamelijke gedaante uit en ik geloof dat hij een moordenaar was.

WAKEN VOOR VERRAAD.

O, gij Twaalven! en alle Heiligen! doe uw voordeel met deze gewichtige raadgeving: dat gij in al uwe beproevingen, moeielijkheden, verzoekingén, smarten, banden, gevangenschap en dood toeziet, dat gij nimmer den hemel verraadt; dat gij de openbaringen van God niet verraadt, 't zij uit den Bijbel, het Boek van Mormon of de Leer en Verbonden, of elke andere, die ooit was of ooit zal worden gegeven en geopenbaard is of wordt aan den mensch in deze wereld of in die welke te komen staat. Ja, in al uwe afwijkingen en overtredingen, ziet toe, dat gij deze dingen niet doet, uit vrees dat onschuldig bloed aan uw kleed gevonden zal worden en gij ter helle zult nederdalen. Alle andere zonden zijn niet te vergelijken bij de zonde tegen den Heiligen Geest en het begaan van verraad tegen de broederen.

VIZIOENEN.

Wij mogen uitzien naar engelen en hunne bediening ontvangen, maar wij behooren de geesten te beproeven en hen te kennen, want het komt zeer dikwijls voor, dat de mensch zich ten opzichte van deze dingen vergist. God heeft het zoodanig verordineert, dat wanneer hij in verbinding treedt, geen vizioen aanvaard behoeft te worden, dan dat wat door het oog gezien en door het oor gehoord kan worden. Wanneer gij een vizioen ziet, bidt voor de uitlegging; verkrijgt gij deze niet, sla er dan geen acht op; er moet zekerheid in zulk eene zaak

zijn. Een duidelijk vizioen openbaart iets, wat meer belangrijk is. Bedriegende geesten gaan voort over de aarde. Er zullen groote geestelijke manifestaties zijn, beiden valsche en ware.

DE STRAF DER GODDELOOZEN.

Er is geen pijn zoo vreeselijk als die der onzekerheid; dat is de straf der goddeloozen; hun twijfel angst en onzekerheid veroorzaakt weening, jammerklachten en knersing der tanden.

VROUWEN GEEN KERKEN STICHTEN.

Eene vrouw heeft geen recht eene kerk te stichten of te organiseeren. God heeft hen nimmer gezonden om dit te doen.

VERKEERDE DADEN MOETEN BEWEZEN WORDEN.

Eene vrouw, nabij dezelfde plaats, beweerde de onderscheiding der geesten te bezitten, en begon eene andere zuster te „verklagen” van dingen, waaraan zij niet schuldig was en waarvan zij zeide dat het haar door den geest bekend was gemaakt, doch naderhand bleek haar beschuldiging valsch; zij stelde zichzelf daardoor in de plaats van den „verklager der broederen”, en niemand kan door de onderscheiding der geesten een klacht tegen anderen indienen; zij moeten bewezen worden schuldig te zijn door positief bewijs, anders gaan zij vrij uit.

BELANGRIJKHEID VAN VERGADEREN TOT ZION.

Neem het Boek van Mormon en de openbaringen weg en waar is onze godsdienst? We hebben er geen; want zonder Zion, en een plaats ter ontcoming, moeten wij vallen; omdat de tijd nabij is, dat de zon verduisterd zal worden, de maan veranderd zal worden in bloed, de sterren van den hemel zullen vallen, en de aarde heen en weer zal waggelen. Dan, indien dit het geval is, en wij niet geheiligd zijn en vergaderd tot de plaatsen, welke God heeft aangewezen, moeten wij, met al onze vroegere belijdenissen en onze groote liefde voor den Bijbel, vallen; zij kunnen niet staande blijven; zij kunnen niet behouden worden; want God zal Zijne Heiligen uit de heidenen vergaderen en dan zal verwoesting en vernietiging komen en niemand zal ontkomen dan alleen de reinen van hart, welke vergaderd zijn.

WAARSCHUWING TOT ZION.

De Heere wil eene plaats hebben, vanwaar Zijn woord in deze aatste dagen in reinheid kan voortgaan; want als Zion zichzelf niet wil reinigen, zoodat zij in alle dingen in Zijne oog^{en} gerechtvaardigd zal zijn, zal Hij een ander volk zoeken; want Zijn werk zal voortgaan totdat Israël vergaderd zal zijn, en zij die geen gehoor geven aan Zijne stem, moeten verwachten Zijne wraak te zullen gevoelen.

Laat mij u zeggen, tracht u zelven te reinigen en eveneens alle inwoners van Z'ion, opdat 's Heeren toorn niet tot grimmigheid zal ontsteken. Bekeert, bekeert, luidt de stem van God tot Zion; en vreemd als het moge schijnen, toch is het waar, 't menschedom zal volharden in zijn eigen-gerechtigheid, totdat al hunne boosheden zullen worden blootgelegd en hun karakter onverbeterlijk is, en dat wat in hunne harten is bewaard geworden, voor hunne blikken zal worden blootgelegd. Ik zeg tot u (en wat ik tot u zeg, zeg ik tot allen), luister naar de waarschuwendende stem van God, uit vrees dat Zion zal vallen en de Heere in Zijne wraak zweert, dat de inwoners van Zion in Zijne rust niet zullen ingaan.

VERLOSSING VAN ZION.

Ik weet dat Zion, in den juisten tijd des Heeren, zal verlost worden, doch hoevelen de dagen van haar reiniging, kwelling en verdriet zullen zijn, heeft de Heere voor mijne oogen verborgen; en wanneer ik vraag aangaande dit onderwerp, luidt de stem des Heeren: „Wees stil en weet dat Ik God ben! Al degenen, die om Mijn's naams wil zullen lijden, zullen met Mij regeeren, en hij die zijn leven zal neerleggen voor Mijne zaak, zal het wederom vinden.”

Nu, er zijn twee dingen, waarvan ik onwetend ben; en de Heere wil het mij niet toonen, misschien voor een wijs oogmerk, — ik meen in sommige opzichten — en deze zijn de volgende: Waarom heeft God toegestaan dat zulk eene groote ramp over Zion zou komen, en wat de groote beweegreden voor deze groote beproeving is; en eveneens, door welke middelen Hij haar terug zal brengen tot hare erfenis, met zangen van eeuwige vreugde op haar hoofd. Deze twee dingen, broederen, zijn gedeeltelijk teruggehouden, zoodat zij niet duidelijk aan mij getoond zijn; maar er zijn sommige dingen die duidelijk zijn geopenbaard, welke de ontevredenheid van den Almachtige veroorzaakt hebben.

WAT DE PROFETEN GEZEGD HEBBEN AANGAANDE ZION.

Doch al deze beletselen verdwijnen, wanneer herinnerd wordt wat de Profeten gezegd hebben aangaande het Zion der laatste dagen; hoe de heerlijkheid van Libanon over haar zal komen; de denneboom, de pijnboom en de palmboom tezamen, om de plaats van Zijn heiligdom te versieren zoodat Hij de plaats waar Zijn voet rust, kan verheerlijken. Waar Hij voor koper goud zal brengen; en voor ijzer zilver, voor hout koper, en voor steenen ijzer; en waar het feest van het vette der aarde aan de rechtvaardigen zal gegeven worden; ja, waar de luister des Heeren door onze oogen zal worden waargenomen, tot welzijn van Zijn volk, en waar de berekeningen der menschen en de valsche heerlijkheid der wereld verdwijnen, en wij uitroepen: „Uit Zion, de volmaakte in schoonheid, heeft God's heerlijkheid geschenen.”

DE VRIJGEKOCHTEN DES HEEREN ZULLEN TOT ZION KOMEN.

Doch de stam van Juda zal tot het oude Jeruzalem wederkeeren. De stad Zion, waarover door David gesproken wordt in Psalm 102, zal gebouwd worden op het land van Amerika. „En de vrijgekochten des Heeren zullen wederkeeren en tot Zion komen met gejuich, en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen;” (Jes. 35 : 10); en dan zullen zij verlost worden van de overvloedige plagen, welke door het land zullen trekken. Doch voor Juda zal ontkoming zijn te Jeruzalem. Zie Joël 2 : 32; Jes. 26 : 20 en 21; Jer. 31 : 12; Psalmen 1 : 5; Ezech. 34 : 11—13.

Dit zijn enkele bewijzen dat de Goede Herder Zijne eigene schapen tezamen zal brengen en hen, vanuit alle natiën, waarheen zij in eene tijd van duisternis verdreven waren, naar Zion en Jeruzalem zal geleiden, buiten de vele getuigenissen, welke nog zouden kunnen worden aangevoerd.

GEHEEL AMERIKA ZION.

Ge weet, dat er groote discussie is geweest over de vraag waar Zion is en waar de vergadering van deze bedeeeling zal plaats vinden, wat ik u nu ga verklaren. De profeten hebben er over gesproken en geschreven, doch ik wil eene meer breedere verklaring geven. Geheel Amerika is Zion, van Noord tot Zuid, en is door de Profeten beschreven, welke verklaren dat dáár Zion is, waar de berg des Heeren zal zijn en dat het zal zijn in het midden des lands. Wanneer de Ouderlingen de oude profetiën in den Bijbel willen onderzoeken, zullen zij hiervan overtuigd worden.

Wat is een Christen geoorloofd?

„Ik ben van meening dat een Christen overal kan heengaan,” zeide een jong meisje, dat gedurig plaats en van twijfelachtig genot bezocht en aldus zich trachtte te verontschuldigen.

„Dat kan hij ook,” antwoordde hare vriendin, en ik herinner mij een klein voorval, dat verleden zomer plaats had, toen ik met een gezelschap vriendinnen een kolenmijn zou bezoeken. Een mijner vriendinnen droeg een helderwitte japon. Toen wij haar opmerkzaam maakte op het licht besmettelijk wit, wendde zij zich tot den ouden mijnwerker, die ons gezelschap tot gids diende en vroeg: „Kan ik in de kolengroeven ook een witte japon dragen?”

„Zeker wel, mejuffrouw,” antwoordde de oude man, „niets verhindert u hier een witte japon te dragen, maar het zal u niet mogelijk zijn op den terugweg nog zulk een witte japon te dragen.”

Zoo is het ook met den Christen, die zich moedwillig begeeft in het gezelschap van onheilige spotters. Het zal hem zeer moeilijk vallen ook daarna zijn hart blank te houden.

DE STER

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
J. J. VAN LANGEVELD.

Gedenkt den Sabbatdag.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen aanvaardt de Zondag als de Christelijke Sabbat en verklaart dezen dag als heilig. Wij geven zonder meer toe dat onder de Mozaïsche wet de zevende dag der week, de Zaterdag, als Sabbat was aangevoelen en als zoodanig dan ook heilig werd geacht. De verandering van Zaterdag tot Zondag was een kenmerk van het apostolische tijdperk, volgende op de persoonlijke bediening van Christus. Van meer belang dan op welken dag wij den Sabbat zullen vieren, is de waarneming van den wekelijkschen Sabbat als een dag van bijzondere toewijding aan den dienst des Heeren.

De Sabbat werd door God gezegend en geheiligd, omdat Hij op denzelfden gerust heeft van al Zijn werk. En Hij zelf verlangde van Zijn volk, dat het dezen dag in alle opzichten zou eerbiedigen, zoo zelfs, dat mensch noch dier was toegestaan op dezen dag arbeid te verrichten. „Gedenk den sabbatdag, dat gij dien heiligt. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat des Heeren uws Gods: dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uwe dienstknecht, noch uwe dienstmaagd, noch uw vee, noch uwe vreemdeling die in uwe poorten is.”

Het houden van den Sabbatdag als een dag van rust en van toewijding was onder de Israëlieten, een kenmerk, waardoor zij onderscheiden werden van de heidensche natiën; en zeker niet ten onrechte, want het houden van den Sabbat werd door Jehova als een teeken gesteld van het verbond tusschen Hem en Zijn volk (Ex. 31 : 13.)

In den loop van Israël's geschiedenis vermaanden en bestrafden de profeten hen, al naar mate dat zij den Sabbatdag veronachtzaamden of verwaarloosden. Nehemia wijt het kwaad dat over Juda en Jeruzalem kwam aan het ontheiligen van den Sabbat (Neh. 13 : 15—22) en ook Ezechiël houdt het niet onderhouden van den Sabbat voor één der grootste redenen, waarom rampspoed over het volk kwam (Ezech. 20 : 12—24.)

Lang voor de geboorte van den Zaligmaker was het oorspronkelijke doel van den Sabbat verloren gegaan en rabbijnsche voorschriften hadden van den Sabbat een dag gemaakt, die hem een niet te verdragen karakter gaven. Deze toestand werd door den Zaligmaker ten zeerste veroordeeld, en als antwoord op de vele beschuldigingen,

welke tegen Hem werden ingebracht, omdat Hij de zieken op den Sabbat genas of omdat Hij andere goede werken deed, zeide Hij: „De sabbat is gemaakt om den mensch, niet de mensch om den sabbat,” en ging dan voort om met nadruk te verklaren: „De Zoon des Menscheu is ook een Heere van den sabbat”

Christus kwam niet om de wet van Mozes te niet te doen, maar om haar te vervullen; en door Hem werd de wet vervangen door het Evangelie. De Zaligmaker verrees uit het graf op den eersten dag der week; en deze merkwaardige Zondag, zoowel als de volgenden, zullen voor immer herinnerd worden, vanwege de lichamelijke verschijning van den opgestanen Christus onder de vergaderde apostelen en anderen. Voor de geloovigen in den gekruisigden en verzezen Zaligmaker is de Zondag den Dag des Heeren geworden (Openb. 1 : 10) en in den loop der tijden nam in de Christelijke kerken Zondag de plaats in van den wekelijkschen Sabbat.

De Kerk van Jezus Christus leert, dat Zondag de aannemelijke dag is voor de waarneming van den Sabbat, op gezag van directe openbaring, waardoor de Dag des Heeren als zoodanig werd aangezezen. In deze bedeeeling — de bedeeeling van de volheid der tijden — is de wet van den Sabbat wederom aan de Kerk gegeven. Het is de moeite waard acht te geven op die openbaring, waarvan hier een gedeelte volgt, welke gegeven werd op een Zondag (7 Aug. 1831): „En opdat gij uzelf meer onbevlekt van de wereld moogt houden, zoo zult gij op Mijnen heiligen dag naar het huis des gebeds gaan en uwe sacramenten opofferen; want voorwaar, dit is een dag voor u aangewezen om van uwe werken te rusten, en uwe toewijding aan den Allerhoogste te betoonen; niettemin zullen uwe beloften in gerechtigheid op alle dagen en ten allen tijde opgeofferd worden; doch herinnert u dat op dezen dag, den dag des Heeren, gij uwe offers en uwe sacramenten den Allerhoogsten zult offeren, belijdende uwe zonden voor uwe broederen, en voor den Heere. En op dezen dag zult gij geen ander ding doen, dan alleen uw voedsel met eenvoudigheid des harten doen voorbereiden, opdat uw vasten volkomen zij, of met andere woorden, dat uwe vreugde vol moge zijn.”

Wij gelooven dat eene wekelijksche rustdag, zoowel voor lichaam als geest, een behoefte is; maar bovenal beschouwen wij den Sabbat als goddelijk ingesteld en het gedenken ervan als een gebod van Hem, Die was, Die is en Die komen zal, de Heer van den Sabbat.

Verslag van de Groningsche Conferentie.

Bovengenoemde Conferentie werd gehouden op Zondag 24 Nov. l.l. in het gebouw „Concerthuis”, in de Poelstraat te Groningen en stond onder leiding van Ouderling N. Leslie Andrus.

De ochtend-vergadering werd begonnen met het zingen van „God's geest brandt in 't harte,” waarna Ouderling Jan Aukema een zegen over deze samenkomst vroeg. Vervolgens werd gezongen „Kom, o, gij Vredevorst” waarna de leider een kort woord van welkom sprak en het woord werd gegeven aan Ouderling Herbert E. Williams, President der Utrechtsche gemeente. Wij komen om het Evangelie te verkondigen, dat door Jezus gepredikt werd. Wij komen u in alle nederigheid bekend maken, dat God in deze dagen van den hemel heeft gesproken. Zes- of zeventhonderd geloofsbelijdenissen worden op aarde gevonden en toch is er maar één weg tot zaligheid. Spreker wijst op de herstelling van het Evangelie (Openb. 14 : 6 en 7) en zegt dat alle menschen tot bekeering worden geroepen.

Ouderling Mahonri A. Josephson, President der Amsterdamsche Conferentie, was de volgende spreker. Hoe heerlijk verschilt onze leer van die der z.g.n. Christenwereld. Waar zij openbaring als onbestaanbaar verwerpt, weten wij met al ons hart en ziel dat God zich in deze dagen geopenbaard heeft. Joseph Smith zag twee personen, den Vader en den Zoon, in alle heerlijkheid en hij hield niet op daarvan getuigenis te geven. Geen kerk op aarde was de Kerk van Christus, was God's openbaring in deze dagen. Wel naderden zij Hem met de lippen, maar hunne harten waren verre van Hem. Alle godsdiensten hebben waarheid, maar niet de volle waarheid. Zij veranderden de inzettingen en maakten zich daardoor alreeds verwerpelijk.

Ouderling Rulon J. Sperry, President der Arnhemsche Conferentie noemde het Evangelie een wonderbaar werk. Het was nu hersteld geworden, om niet meer te worden weggenomen. Onze leeringen zijn er op gericht om de waarheid te behouden, maal al wat niet uit God is, zouden wij verwerpen. De afval, waardoor veel onwaarheid kwam, was voorspeld. Joseph Smith was het instrument in God's hand om het Evangelie weer te herstellen en de bedeeeling van de volheid der tijden in te leiden. Hij vertaalde het Boek van Mormon, door God's geest geïnspireerd. Hij ontving van Goddelijke boodschappers volmacht om de verordeningen te bedienen.

Ouderling Jac. J. van Langeveld, President der Rotterdamsche Conferentie, sprak over de teekenen der tijden. Hoe ziekten over de aarde gaan en zelfs de Heiligen nauwelijks ontkomen zullen. Meer dan ooit zouden de Heiligen der Laatste Dagen zich moeten beijveren om de wetten God's te betrachten, opdat, wanneer ook zij soms door ziekte getroffen worden, zij tevredenheid in hunne harten kunnen hebben en zij zichzelf geen verwijt behoeven te maken en, wanneer ook zij niet ontkomen zullen, zij den Heere zullen sterven.

Tot slot werd gezongen „Beveel geruist uw wegen”, en met gebed eëindigd door Broeder Willem Kwan t.

Om 2 uur 's middags werd wederom vergaderd. Gezongen werd „O volheid van zegen!” waarna Broeder Willem Woltjer voorging in 't gebed. Vervolgens zong men „O, vast als een rotsteen,” en werd aan Ouderling Alvin J. Teuscher van Rotterdam het woord gegeven. Onder al de verwarring, die er op godsdienstig gebied heerscht, is het geen wonder dat de vraag zich aan de menschen opdringt: „Wat is waarheid?” Het Evangelie dat Jezus predikte, is niet meer te herkennen. De beginselen, waarop dat Evangelie beruiste, worden nu weer gepredikt door de Kerk van Jezus Christus, van de Heiligen der Laatste Dagen en door Goddelijke boodschappers werd de Goddelijke autoriteit wederom op aarde hersteld.

Ouderling Francis O. Jones van Utrecht sprak over de kinderdoop. Steeds beweert men dat kinderen gedoopt moeten worden, om de erfzonde afgewassen te krijgen. Wij gelooven dit niet en het is ook onschriftuurlijk. Niemand zal verantwoordelijk worden gesteld voor Adam's overtreding, maar allen zullen verantwoording doen voor eigen overtredingen. Wij behoeven niet te lijden voor de zonden onzer ouders. Dan ook is de doop voor kleine kinderen niet vannoode. Spreker maant aan tot volharden en geeft eene krachtige getuigenis.

Ouderling Benjamin F. Seely van Arnhem koos liefde tot onderwerp. Liefde is het eerste en grootste gebod. Wij behooren te bidden voor onze medemenschen. Jezus zag dat alle menschen door de zonden verloren waren en het was liefde, groote liefde, die Hem Zichzelve deed overgeven als een rantsoen voor allen. Wanneer wij fouten in anderen zien, laat ons met liefde trachten hen er op te wijzen en zoodoende bewerken, dat zij zich bekeeren. Wij moeten hen de helpende hand toesteken.

Ouderling N. Leslie Andrus, van Groningen, was de volgende spreker. Het ontvangen van zegeningen is alleen een gevolg van gehoorzaamheid. Als wij gewillig zijn om God te gehoorzamen, bewijzen wij, dat het Evangelie goed door ons begrepen wordt. En dan is er geen twijfel aan ons geluk, want als gevolg van onze gehoorzaamheid zullen wij de rijkste zegeningen ontvangen en kunnen daardoor ook anderen ten zegen zijn.

Als laatste spreker, werd door Zendings-President John A. Butterworth gewezen op de plichten van het Priesterschap, zoowel als op die der leden. Een woord werd gewijd aan de wet der tienden en het onderhouden van het Woord van Wijsheid. Ook het familie-gebed moest niet vergeten worden. Dan wordt nog de aandacht gevestigd op de begeerte, welke ons volk bezielt om naar Zion op te trekken. Gaan wij echter niet met het doel om meer van 's Heeren wegen te leeren, dan is het beter te blijven waar wij zijn. Ook kunnen wij in eigen land meer nuttig zijn in het werk van God, dan in Zion, omreden wij hier geen moeite hebben met de taal.

Slotzang: „Wij danken U, Heer, voor profeten.” Dankzegging door Ouderling Rulon J. Sperry.

De avond-vergadering begon om zes uur. „O, mijn Vader,” werd gezongen en gebeden door Ouderling Jelle Veenstra. Vervolgens zong men „Nader mijn God tot U.”

Als eerste spreker werd Ouderling Jac. J. van Langeveld geroepen. Wij leven in de bedeeling van de volheid der tijden. De vraag kan gesteld worden wat dit te beteekenen heeft. Spreker zegt, dat dit beteekend, dat alle zegeningen, welke in vroegere bedelingen gegeven zijn geworden, wederom hersteld zullen worden. Zij allen zullen in deze laatste bedeeling genoten worden. Evenals God een wegbereider voor de eerste komst van Christus verwekt heeft, evenzo verwekte Hij een Joseph Smith om de voorlooper te zijn voor Zijne tweede komst. Het Priesterschap, dat in vroegere bedelingen zulke groote dingen tot stand bracht, is wederom in al zijn volheid hersteld. Engelen bedienen de menschen weer en God spreekt van aangezicht tot aangezicht.

Als tusschenzang werd gezongen: „Komt hoort naar des profeten stem,” waarna Zendings-President John A. Butterworth als laatste spreker optrad. Het Evangelie der zaligheid is in alle bedelingen gepredikt geworden. Zelfs Adam en Eva, en vervolgens Noach, Mozes en anderen hebben het gehoord. Ook dit waren bedelingen van het Evangelie. Johannes de Dooper en daarna de Zaligmaker kwamen in de bedeeling van het midden der tijden. Zij predikten de beginselen welke ook nu weer verkondigd worden. De menschen zijn evenwel van die beginselen afgeweken, voerden de kinderdoop in en verschillende andere verkeerde dingen, welke nu door vele oprechten worden onderhouden. Toch is de kinderdoop niet bijbelsch, maar veranderingen werden stelselmatig ingevoerd. Men begon voor geld te prediken en ging de menschen opleiden voor het predikambt.

In deze dagen echter, in de bedeeling van de volheid der tijden werd door Joseph Smith het Evangelie hersteld en gepredikt, zooals het opnieuw door God van den hemel is geopenbaard. Wij gelooven aan de herstelling van Israël en aan de vergadering tot Zion. Tempelen worden gebouwd om heilige verordeningen voor de dooden te bedienen en huwelijken voor tijd en alle eeuwigheid te voltrekken. Christus zal wederkomen en met dit volk wonen. Spreker besluit zijn rede met eene krachtige getuigenis en eene aansporing om rein en heilig te leven.

Tot slot werd gezongen „Verlosser van Israël” en met dankzegging gesloten door Broeder Jan de Koning.

VAN UTRECHT NAAR SALT LAKE CITY.

Van dag tot dag bijgehouden door B. Tiemersma.

(Vervolg van: blz. 376.)

Ik zou kunnen zitten cijferen desnoods als het moest, om de administratie van mijn zaken te voeren. Hoe zouden ze 't nu in Utrecht maken? Hoe in den Haag? Gaan de zaken allemaal goed? Ik heb geen zorgen, althans daarover niet. Dat kan ik gemakkelijk van mij afzetten.

Om twaalf uur blijkt dat we, sedert gistermiddag 323 mijl hebben afgelegd. Dat is ruim 13 mijl per uur, of wel 24 kilometer. 't Gaat niet zoo vlug als ik gedacht had. 't Scheepspersoneel vertelt ons dat de boot ongeveer 17 mijl kan loopen, maar dat minder goede kwaliteit kolen oorzaak is van de langzamere gang. Onafgebroken evenwel, dag en nacht, maalt de schroef. Wat een eentonig geluid. Toch gewent zoo'n geluid zoodanig dat we niet zouden kunnen slapen als we 't lichte dreunen van de machine niet waar zouden kunnen nemen.

Vanmiddag heb ik de rest van mijn ruimbagage geïnspecteert. Enkele boeken heb ik nog medegenomen. Ook mijn zakbijbel. Kan te pas komen als ik straks nog mijn evangeliegesprekken krijg. 't Wacht allemaal op warmer weer. Den avond besluiten wij door in den salon een gezellig spelletje te doen, ofschoon de verveling ons ook daarbij parten speelt.

Tiende dag, Donderdag 6 Juni.

Van nacht hebben we ruw weer gehad. 't Schip heeft geweldig geslingerd, ofschoon ik het, door mijn diepen slaap, niet heb bemerkt. Om zes uur opgestaan had ik een bad besproken, maar de badsteward heeft mij vergeten. Dan maar uitgesteld. Vrouw en kinderen allemaal min of meer onlekker, maar toch er uit. Na 't ontbijt een kleine wandeling aan dek gemaakt, waar het frissche weer, ofschoon een beetje koud, ons heelemaal opknapt. De oudste evenwel heeft van morgen zijn „breakfast” gemist, daar hij pas om half tien is opgestaan, en dan is het ontbijt onherroepelijk afgeruimd, en niets meer te krijgen vóór „dinnertime.” Aan boord gaat alles precies op de klok. Van half acht tot half tien ontbijt, om twee uur middagmaal, en om zeven uur „Supper.” Van morgen geen eten dus, Jan! Hij vindt het trouwens, naar 't schijnt, zoo erg niet. Mijn vrouw is een poosje in de damessalon gaan liggen, en ik heb mijn achterstallige schade ingehaald en mijn dagboek nu heelemaal bijgewerkt.

We schommelen nu tamelijk erg, ofschoon ik vind dat de zee kalmer is. We zijn thans op den oceaan, dat wil zeggen dat de golfslag hier langer is en er natuurlijk meer deining veroorzaakt wordt. 't Weer blijft vandaag „rough” en koud. Het scheepspersoneel veronderstelt dat er waarergens in de buurt een ijsberg moet zijn. We zijn nu

vrijwel ter plaatse waar enkele jaren geleden de „Titanic” gezonken is. In den namiddag wordt het weer wat beter. Af en toe komt het zonnetje even kijken, niettegenstaande het te koud blijft om geregeld aan dek te blijven. Men heeft, in de salons, de stoomverwarming ingeschakeld, wat wel een warmere temperatuur geeft natuurlijk, maar tevens een onaangename lucht verspreid door het schip. Na „dinner” een poosje geslapen. Met mijn vriend S. heb ik nogmaals een „gospel-conversation,” en ik toon hem de gravures uit „The House of The Lord.” Later in den namiddag geef ik hem een „Stem tot Waarschuwing,” waarin ik op de titelbladzijde, enkele woorden heb geschreven. Mijn vriend heeft aan verscheiden van zijne kennissen verteld dat wij „Mormonen” zijn, en een tiental hunner wenscht nadere kennis-making, alsmede van mij eene uitlegging van onze godsdienst. Natuurlijk verklaar ik mij daartoe volkomen bereid en wij spreken af, morgen vroeg omstreeks tien uur, waarergens een kleine onderlinge conferentie te beleggen. Dienzelfden avond bidden wij samen, als familie, om een goeden geest, en wachten verder af. Vrouw en ik nog even naar onze broeders en zusters voorin. Hebben we wat druk naar hen toegelopen? Hier en daar hoor ik mompelen dat bezoek aan de derde klasse verboden is geworden. Wij gaan echter toch. Door den dienstgang. Enkelens treffen we welgemoed, maar anderen met groot verlangen naar New York of, beter gezegd nog, naar Utah en Salt Lake City. We monterden ze weer wat op. Spreken wat over koetjes en kalfjes en over onze aanstaande verwachtingen en verlangens.

Van negen uur tot tien uur is er muziek in den salon. Allemaal samen luisteren we en gaan, direct daarna, naar beneden en in bed.

Elfde dag, Vrijdag 7 Juni.

Om zes uur reeds opgestaan heb ik eerst een bad genomen. Zeewater weliswaar, maar toch is het heerlijk verfrisschend. De zee is heel kalm en de koude beduidend minder. Een „shave” in de „barbersaloon” en even mijn dagboek bijgewerkt. Samen nog een poosje op het dek gewandeld, waarna men mij al heel spoedig komt vertellen dat er op mijne komst gewacht wordt in verband met onze „conferentie” over het Evangelie of, zooals men het natuurlijk noemt, het „Mormonisme.”

Wij vormen een clubje van elf of twaalf vreemdelingen, „outsiders,” waartusschen mijne vrouw, mijn oudste zoon, en ik. ’t Zijn bijna allemaal Calvinisten, op reis naar Indië. Een paar heerlijken uurtjes. Niet zoo zeer om de waardeering die wij ondervinden, want dat loopt zoo’n vaart niet, maar meer om de zelfvoldoening die iets dergelijks altijd weer schenkt.

Allen trekken zoowat één lijn. De verzoening, door het „bloed van Christus” is, als altijd, hoofdmotief, door een paar woordvoerders hunnerzijds, — in dit geval zelfs een woordvoerdster — naar voren

gebracht. Allemaal „genade,” maar wanneer er sprake is van Christus, die als gebiedende noodzakelijkheid op den voorgrond stelt dat alleen het onderhouden van Zijne geboden de zaligheid waarborgt, dan vermeent me: te kunnen steunen op „onverdiende genade.”

Wat gevoelen wij ons verblijd in het bezit te zijn van het evangelie dat ons eens verlost van al die dwaalbegrippen van ledig Christendom. Wij hebben onze getuigenis gegeven en duidelijk uit doen komen dat zelfs de vroomste Christenleer voor ons geene bekoorlijkheid meer biedt.

Ons gesprek duurt tot bijna aan „dinnertime.” 't Weer blijft heel den dag uitstekend, ofschoon nog een beetje koud. Ons schip heeft de laatste vier-en-twintig uur 329 mijl afgelegd en wij bevinden ons, op den oceaen, thans iets zuidelijker dan Parijs. Wonder dat het nog zoo koud blijft. Komt het misschien omdat we in een koude golfstroom varen? Van dag tot dag verwachten wij het warmer.

Na „supper” nog een oogenblik in den salon vertoefd, waar we kennis hebben aangeknoopt met een dame die, even als de meeste passagiers, ook naar Indië gaat, alleraardigste vrouw, die het leven van de luchtige zijde opnemende, toch een welwillende charme ten toon spreidt, zóó welgemeend, dat men, onmiddellijk bijna, sympathie gevoeld. Een lesje in wat losheid van bewegingen kan ons, stijve noordelijken, heusch geen kwaad. Aan 't slot van den avond komt in den salon een jeugdig dametje, passagier eerste klasse, ons een lijst aanbieden, waarvan de opbrengst ten bate zal komen van het mindere scheepspersoneel. Eén zinsnede in het opschrift van die lijst treft mij bijzonder. „Aangezien het gevaar grooter is geweest dan wij ons bewust waren!” Dus toch! Hebben we zoo'n groot gevaar geloopt? Allicht, maar voor ons is het zeker dat Vader in den hemel ons goedgunstig bewaarde.

(Wordt vervolgd.)

President Joseph F. Smith overleden.

We ontvingen telegrafisch bericht uit Liverpool, dat onze geliefde Profeet Joseph Fielding Smith is overleden op 19 Nov. l.l. Nadere bijzonderheden ontbreken vooralsnog.

INHOUD.

Leeringen van Joseph Smith	blz. 377	Verslag van de Groningsche conferentie	blz. 386
Wat is een Christen geoorloofd?	„ 384	Van Utrecht naar Salt-Lake-City.	„ 390
Gedenkt den Sabbatdag „	385	President Joseph F. Smith overleden	„ 392

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7 Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—
 Afzonderlijke nummers 15 cent.